

Principy Místně zakotveného učení – MZU

Sestaveno pro potřeby semináře pro pedagogy, na základě zkušeností z programu Škola pro udržitelný život a podkladů od RNDr. Blaženy Huškové. Středisko ekologické výchovy SEVER Horní Maršov, o.p.s., duben 2019

1. Učení V MÍSTĚ

Výuka se přesouvá mimo třídu, učebnou se stává obec a její okolí, probíhá v kontaktu s reálným světem - v terénu, v obci a jejím okolí tak, aby žáci témata viděli na vlastní oči a mohli se jich reálně dotknout.

2. Učení O MÍSTĚ

Učitel využívá místní témata a souvislosti. Výuka vychází z místní situace - místních přírodních a společenských systémů.

3. Učení pro MÍSTO

Výuka směřuje k tomu, aby vznikl konkrétní výstup, který řeší problémy či potřeby místa. Žáci tak využijí své znalosti a dovednosti a pocítí, že jsou sami schopni pozitivně ovlivňovat své okolí a jsou motivováni k aktivnímu přístupu a péči o svět, ve kterém žijí.

4. Učení REÁLNÝM SVĚTEM

Témata, na kterých se žáci učí, jsou skutečná, reálná, hmatatelná - není to "jen jako". Jsou pro žáka relevantní. Žák vidí souvislost s vlastním životem.

5. PARTNERSTVÍ s místní komunitou a organizacemi

Do výuky se zapojují externisté. Na pomoc si učitel přizve někoho z praxe, kdo má zkušenost, kterou může žákům zprostředkovat. Vzdělávání dětí je podporované místními obyvateli a organizacemi - od místního lesníka, přes okrašlovací spolek po muzeum.

6. Učení je MEZIOBOROVÉ, MEZIPŘEDMĚTOVÉ

Učení využívá kolegiální spolupráci a sdílení pedagogů k tomu, aby byla konkrétní látka ilustrována na tématech místa.

7. SPOLUPRÁCE

Zadání je zaměřeno na spolupráci, silami jednoho žáka to nejde – je potřeba spolupracovat, abychom došli k co nejlepšímu výstupu.

8. Práce s rolí pedagoga a žáka

Učitel je průvodcem vzdělání a poznání, nastavuje žákům hranice i pravidla. Žák má možnost podílet se na plánu a průběhu učení, má prostor a určitou míru zodpovědnosti za vlastní výuku.

9. Jasný CÍL

Učitel má jasno v tom, co se žák skrze MZU naučí, jak to ověří a jak to bude hodnotit.

10. UDRŽITELNÝ ŽIVOT

Josef Vavroušek ho definuje jako: „...takový způsob života, který se přibližuje ideálům humanismu a harmonie vztahů mezi člověkem a přírodou, a to v časově neomezeném horizontu. Je založen na vědomí odpovědnosti vůči dnešním i budoucím generacím a na úctě k živé i neživé přírodě.“ Smyslem žákovského výstupu není udělat věc pro místo, která po pár letech zanikne, ale naučit žáky přemýšlet, jak vytvářet udržitelnou společnost.